

STAGE

STAGE

Az Európai Unió
Erasmus+ programjának
társfinanszírozásával

GIVING

HUNGARY

Online osztályfőnöki óra

Osztályfőnök – Szandavári Balázs

Áldozat (Míra) – Figezky Anna

Barátnő (Szandi) – Sándor Bíborka

Pasi (Robi) – Burka Mátyás

Menő lány (Zsófi) – Fülöp Noémi

Stréber lány (Ivett) - Horváth Dorcsa

Fura fiú (Csabi) – Nógrádi Gergely

Haver (Boti) – Hulik Ádám

Excsej (Kitti) – Talpag Lili

1. Monológ

Osztályfőnök: Kedves kollégák! Igazgató úr! Tankerület vezető asszony! Nagyon köszönöm, hogy eljöttek. Egy módfelett kellemetlen esemény miatt voltam kénytelen hívni önöket, és megtartani ezt a rendkívüli online osztályfőnöki órát. Egy rémes eset történt az osztályomban. Egy bűntény. Nem túlzok, valóban az! Egy szörnyű bűntett jogi és emberi értelemben egyaránt. Bűntett mely személyiségi jogokat sért, sőt emberi jogokat tipor. Szégyellem magam és felelősnek érzem, hogy egy ilyen amorális tett az én osztályomban fordul elő. Ha azt érzik, a bűntudat és a folyamatos önmarcangolás nem elég büntetés számomra, és azt érzik egyéb lépéseket kénytelenek tenni ezek után, mert elbuktam osztályfőnökként, én megértem, nem fogok tiltakozni, de ennél, most fontosabb dolgunk van! Nem is

szaporítom tovább a szót, elmondom, hogy mi történt. Az osztályom egyik tanulója, Teleki Míra Facebook profiljáról valaki egy intim fotót tett közzé, mely Teleki Mírát ábrázolja. Bár a facebook elvileg letiltja az ilyen tartalmakat, de az elkövető egy zárt osztálycsoportban osztotta meg a képet, ahonnan aztán egyéb csoportokban és privát üzenetek formájában vírusként terjedt el az egész iskolában, sőt már iskolán kívül is. Nyilván azt gondolják, hogy egy ilyen komoly esetben a rendőrséghez kellene fordulni, és ez valóban nem lenne túlzás, de azt gondolom, hogy a jelenleg helyzetet figyelembe véve az iskolánknak nincs szüksége még nagyobb reflektorfényre és médiafigyelemre, ezért remélem meg tudjuk oldani házon belül is az ügyet. Bízok az önök szakértelmében és eszében, ezért idehívtam minden tanulót, aki érintett lehet ebben a bűntényben, önöket tisztelt kollégák, igazgató úr, és tankerületvezető asszony, pedig arra kérem a hallottak alapján vonják le a kellő következtetéseket, segítsenek leleplezni a tettest, és döntsenek a megfelelő büntetésről. Elsőként az áldozatot kérem, hogy mesélje el, hogy történt az eset. Nyilván kézenfekvő lehet, hogy ő maga tette ki a képet, mind tudjuk, hogy ebben a korban a kamaszlányok hajlamosak rossz döntéseket hozni, és tévesen ítélik meg, mit szabad és mit nem megtenni a figyelemért, de ő állítja, hogy nem ő tette, és nincs is semmi oka rá. Míra, kérlek, kapcsolod be a mikrofonodat, és mondd el a saját szavaiddal, hogy mi történt.

2. Monológ

Áldozat: Csókolom! Nem én tettem! Nem vagyok hülye! Bocsánat! És nem érdekel mit gondol az ofő a mai kamaszlányokról, de nem vagyok ilyen idióta! Csak magamnak ártanék! Valaki a tesi öltözőbe elvette a telefonom. Nem tettem be a szekrényembe, óra alatt otthagytam a padon, mert a Gézabá, ugye nem engedi, hogy bevigyük a terembe. Ott vette el valaki! Van rajta kód, de azt sok mindenkinek elmondtam, meg nem olyan bonyolult, a szülinapom. Na tessék, most már maguknak is elmondtam. Nem tudom ki volt, de tönkretette az életem! Maguknak fogalma sincs, hogy ez mennyire megalázó! Láttá mindenki! Az egész osztály, sőt az egész iskola, eljutott a szüleimhez, a barátom szüleihez. Az öcsém iskolájában is látták. Tudják ez milyen érzés? Nem bírok bemenni az iskolába, nem bírok kilépni az utcára, mert nem tudhatom ki látta! A suliban még rosszabb, mert ott tudom, hogy látta mindenki. Látom a fiúk szemében, meg ahogy mosolyognak, nyalogatják a szájukat, dobálják a puszikat. Mutogatják a telefonjukat, hogy beállították háttérnek. És próbálkoznak, mert azt hiszik, hogy ha van ilyen képem, akkor biztos könnyen kapható vagyok. Nem is ismétlem el miket mondanak... Undorító...

Vannak, akik nyúlkálnak, füttyögnek, kacsintgatnak, mintha attól, hogy láttak ruha nélkül az övék lennék, vagy valami közkincs, akivel bármit megtehetnek. Mintha ez felhatalmazná őket arra, hogy nem kell titkolniuk, hogy fantáziálnak rólam.

Undorító kis férgek, már bocsánat. De a lányok, ha lehet még rosszabbak. Azt hinnék, bennük legalább van együttérzés, de nincs. Kinevetnek, összesúgnak, ha meglátnak, hallom, hogy lekurválnak, hogy azt hiszik én tettem, és tudják mit látni a szemükben? Kárörömöt és megkönnyebbülést, hogy nem velük történt. Ezek után tényleg azt hiszik, hogy én voltam? Valaki tönkretette az életem, és tudni akarom ki volt! Nem bosszút akarok állni, az se érdekel, hogy kirúgják-e, vagy mit csinálnak vele. De azt akarom, hogy mindenki tudja meg! Hogy kérjen bocsánatot és tisztázza a nevem. Tudom, hogy visszacsinálni nem lehet, tudom, hogy az internet nem felejt, de szükségem van arra, hogy mindenki megtudja, hogy nem én csináltam, és nem tehetek róla! A kisöcsémet is piszkálják miatta, a szüleim szégyellenek, a pasim nem szól hozzám! Azt akarom, hogy a tettes előttem vallja be!

Voltak konfliktusaim, mint mindenkinek. Néha forrófejű vagyok, és ami szívemen az a számon, úgyhogy lehet, hogy egy kicsit több is, mint másoknak, de senki ellen nem követtem el semmit, amiért ilyet érdemelnék! Itt van mindenki, akinek lehetett esetleg oka, vagy esélye ilyet tenni velem. Én nem akarok vádaskodni, és senki nem áll gyanú felett, de talán segít, ha elmondom, hogy kivel volt utoljára valami balhém. Végül is, logikus, hogy ő a leggyanúsabb nem? Két hónapja a szalagavató után jöttünk össze a Robival, aki még nyáron a Kittivel járt. De aztán szeptemberbe szakítottak, szóval már rég vége, nem én álltam közéjük, vagy ilyenek, de mikor meglátott minket a Robival teljesen kiakadt. Folyton sírt, meg írogatott. Nekem is, de főleg a Robinak. A suliba meg hozzám se szólt, de másoknak magyarázta, hogy én micsoda ribanc vagyok, elterjesztette, hogy megcsaltam a Robit, pedig nem. A kis klikkje is folyton beszólogatott. Aztán hétfőn mindketten ott voltunk egy házibuliba, kicsit ittam és ott is csinálta a műsorát, úgyhogy visszaszóltam, vitatkoztunk, elkezdett lökdösni, és mindennek elhordott, visszalöktem, ő is lökdösött tovább, kicsit elszállt az agyam és ráöntöttem a... az üdítőt. Erre sírni kezdett, gyorsan összeszedte a cuccát és elment. Ezután kedden tette ki rólam valaki azt a képet. Szóval értük, gyanús, hogy ő volt, vagy a klikkjéből valaki. Én csak ennyit akartam mondani, köszönöm.

3. Monológ

Excsaj: Persze, hogy engem vádol ez a kicsinyes ribanc... Elnézést kérek, csak nagyon ideges vagyok. Szerintem ő tette, és pontosan azért, hogy aztán rám kenhesse az egészet. Simán kinézem belőle, ez a csaj zakkant, de komolyan. Robi is tudna mesélni. Mindig ő akar a középpontba lenni, feltűnési viselkedése van. Amúgy is folyton mutogatja magát. Csak azért csinálja az egészet mert a buliba megtéptem. És még úrinő voltam, pedig szétverhettem volna az agyát. Szerintem épp elég bizonyíték, hogy van ilyen kép a telefonján. Normális lány ilyen nem csinál. Nincs igazam? Minden, amit itt az előbb előadott az full kamu. De ezt nyilván maguk is látták, mert színésznőnek nem jó, maximum pornósínésznőnek, mint a kép is mutatja!

Először is, az igaz, hogy a Robival szeptemberben szakítottunk, azt mondta, hogy a sulis meg a munka mellett neki sok most egy kapcsolat, és nem tudja megadni nekem azt, amit megérdemlek. És hogy szeret, de folyton büntudata van, hogy nincs rá ideje, és miattam nem tud koncentrálni. Fájt, de megértettem és elfogadtam. De a Robi nem bírta nélkülem, hiába szakítottunk. Folyton beszéltünk, minden nap írt, sokkal jobban megismertük egymást, hiába már nem voltunk együtt, de mégis egyre közelebb kerültünk egymáshoz. Nem akartam sürgetni, de apró lépésekkel egyre közelebb kerültünk ahhoz, hogy folytassuk, a szalagavató előtt már egyre többször találkoztunk élőben is, sulis után egy kávéra, vagy este odajött hozzánk és kiültünk a játszótérre beszélgetni. Többször is mondta, hogy még mindig szeret. Én lassítottam a dolgokat, nem akartam, hogy megint ugyanaz legyen, ő már többször újra akarta kezdeni, én mondtam, hogy ne... Egyszer talán egy kicsit élesebben... És egy kicsit megsértődött. Aztán jött a szalagavató, haragudott rám, és sokat ivott, mármint a Robi, és ezért smárolt az afteren a Mírával. De ennyi volt az egész, csak smároltak. De utána a Míra rászállt, elkezdett úgy viselkedni, mintha járnának, amikor a Robi visszakozni akart, akkor hisztizett, csinálta a műsort a lelki terrort meg az ilyeneket, értik? A Robi meg, belesodródott, nem szereti a Mírával, egyszerűen csak nem tudja, hogy hogy rázhatná le. Nem igaz, hogy én kezdtem írogatni a Robinak, A Robi írt nekem, hogy ő nem ezt akarta, hogy még mindig engem szeret, de megbántottam, azzal, hogy visszautasítottam. Folyton ír, néha, hogy boldog a Mírával, de gyakrabban azt, hogy én kellek neki, hogy elszúrta, hogy az élete egy hiba... Ha ír válaszolok, de az nem igaz, hogy én írogatok neki. A Mírával meg... Egyszer írtam neki. Kedvességből, hogy értse. Leírtam neki, hogy hagyja a Robit, mert csak rosszkor volt rossz helyen, és belekerült ebbe a mi sztorinkba, de hogy mi a Robival összetartozunk, és ha nem hagyja a Robit, akkor ő fog sérülni. Én csak segíteni akartam neki, tényleg, nem bírom, de nem akarom, hogy miattam szenvedjen, értik...

A hétfvégén is ő kezdte az egészet, látta a Robi telefonján, hogy írt nekem, és azért kezdett balhézni. Állítólag véletlenül... Na persze, tuti mindig megnézi a telefonját, meg stalkolja. Az ilyen... hogy megfigyeli... Mindegy. A lényeg, hogy nem én voltam. Nem ér nekem annyit az a szerencsétlen elhihetik. Lehet, hogy a Robi akar tőle így megszabadulni? Szegény, már ennyire nem bírja? Végülis, ha a Robinak küldte azt a meztelen képet, akkor csak a Robi tudta, hogy van ilyen a telefonján, senki más, igaz? Tök logikus. Ha nem a Míra volt, ami a legvalószínűbb szerintem, akkor biztos a Robi.

4. Monológ

Pasi: Ennyi hülyeséget! Miért tettem volna én? Ez az egész nekem a legnagyobb szívás! Vagyis a Mírának persze nagyobb, de nekem is az. Rajtam röhög mindenki. Most mindenki azt hiszi, hogy az én csajom a sulí kurvája. Annyira megalázó. Az én csajom az, aki ott virít mindenki telefonján, az összes nyomi rá gondol, miközben... Tudják. Tök ciki. Mindenki látja azt, amit csak nekem lenne szabad. Ráadásul azt a képet nem is nekem küldte. Miért van ilyen képe, ha nem azért, hogy elküldje a pasijának? Valaki másnak küldte? Sajnálom őt nagyon, de én is szar helyzetbe kerültem. Látták a szüleim. Valami állat elküldte nekik is. Volt egy helyem ebben az iskolában, volt presztízsem, de ez az egész teljesen tönkrevágja. Amiket meg a Kitti összehord... Igen azt mondtam neki szeptemberben, hogy a sulí meg a munka miatt akarok szakítani vele, de az az igazság, hogy meguntam. Jó, lehet, hogy azt is mondtam neki, hogy még szeretem, de csak azért, hogy jobb legyen neki. Mert annyira sírt. Nem haladtunk sehova, nem csináltunk semmit. Nem vagyok olyan pasi, hogy csak a szex, meg ilyenek, de ha az ember azt érzi, hogy esély sincsen rá, egy idő után elege lesz. Programokat se lehetett csinálni, bármit mondtam, ő csak beszélgetni akart, vagy hogy nézzünk valami filmet náluk. Miközben az anyja mögöttünk vasal, szuper randi, de tényleg... Utána is ő akart folyton találkozni, én meg gondoltam, miért ne, barátok attól még lehetünk. Úgyhogy beültem vele kávézni, meg odamentem hozzájuk a játszótérre, de folyton meg akart csókolni, alig bírtam levakarni magamról. Aztán a Míra meg... Igaz, hogy először csak azért csináltam, hogy a Kitti észrevegye, hogy nincs esélye, csak őt akartam lerázni valahogy, nem akartam semmi komolyat, de az rég volt. Most már a Mírával vagyok, és örülök, hogy így alakult. Tök más, mint a Kitti. Vele sokkal jobban elvagyunk. Sokkal igazibb kapcsolat, bár még csak két hónapja tart. És valaki most tönkre akarja tenni. Szerintem nem is a Mírát támadták, hanem kettőnket. Szét akarnak minket választani. Sokaknak szúrja a szemét, hogy jó a

kapcsolatunk. Ha kiderül, hogy ki volt, ajánlom neki, hogy ne kerüljön a szemem elé! Nem fogom csak úgy ennyiben hagyni, hogy valaki ilyet csinál a csajommal.

Nem tudom ki volt, de az biztos, hogy nem én! És igazából, nem hiszem, hogy a Kitti. A Kitti nem gonosz. Igen, lenne rá oka, de nem süllyedne ilyen mélyre. Aki ilyet tesz az nem normális. Szerintem kutassanak inkább a zakkantak között. Van egy pár ebbe a suliba. Sajnálom, tudom, hogy ez nem pízsi, de aki nem normális, annak az erkölcsi iránytűje se normális. ÉS a Míra, valahogy vonzza ezeket a nyomikat. Bocsánat, azokat, akiknek valami nincs rendben a fejükben. Mint a Csabi. Folyton a Mírát bámulja, meg követi és közben motyog. Nekem ne mondja senki, hogy normális. Az ilyenekből lesznek a sorozatgyilkosok. Mindenki azzal jön, hogy legyünk kedvesek, meg elfogadóak, de akkor is. Ez van. Nem a társadalom hibája, ha valaki nem tud beilleszkedni. Szerintem. Kérdezzék őt. Az ilyeneknek egyszer elpattan valami az agyukba és csinálnak valami ilyesmit. A Míra sose szólt be neki, nem mondta, hogy kopjon le, hogy hagyja békén. Úgy viselkedett mintha valami kóbor kutya lenne, de most kiderült, hogy ez hova vezet.

5. Monológ

Fura srác: Nem én voltam. Soha nem tennék ilyet. Senkivel. De a Mírával különösen nem. Egyébként is, miért mindig én vagyok a gyanús? Én csak elvagyok egyedül. Nem szólok senkihez, aki nem szól hozzám. Megvan a magam baja, nem érdekel ez a helyezkedés. Mégis állandóan ezt kell hallgatnom, hogy álljak le, hogy húzzak el, hogy nyomi vagyok meg zakkant. Hogy senki se kíváncsi rám. Hát érdekes. Ha nem kíváncsiak rám, akkor miért nem hagynak békén, miért kell mindig velem foglalkozni? Én nem zavarok senkit. A Mírát se, bármit is mond az az agyhalott pasija. Folyton kipécézi magának. Ezt az osztályfőnök úr is, meg az igazgató úr is tudja, szóval nem lehetnek neki. Nekem a Míra fontos. Szeretem. Igen. Megmondom bárkinek, neki is megmondtam még 9.-ben. Aztán mindenki jött azzal, hogy mit képzelek magamról, hogy nem az én súlycsoportom. Tudom, hogy nem az. De elmondtam neki. Mert ehhez bátorság kell. Ők meg ebben megint csak arra láttak bizonyítékot, hogy fura vagyok. Aki felvállalja, hogy mit érez az egyből fura. Nem illeszkedek be a társadalomba? Csak egy ilyen helyen nem, ahol mindenki hazudik és ahol érezni valamit gyengeség. Sőt, fura dolog, nyomosság, zakkantság, annak a jele, hogy valami nincs rendben a fejemben. Hogy belőlem lesz a sorozatgyilkos. Na persze. De a Míra kedves volt. Tudtam, hogy nem lesz nekem ilyen barátnőm soha. Nem azért mondtam el. És ő megköszönte, azt mondta aranyos fiú vagyok és bátor, és értékeli. Azóta is kedves. Rám mosolyog, néha

megkérdezi, hogy hogy vagyok. Karácsonykor, mikor ő húzott, hosszan keresett nekem a neten olyan ajándékot, amiről tudta, hogy örülni fogok neki. Egy kézírásos Weöres Sándor kötetet. Mert tudja, hogy szeretem a verseket. Ezért kezdtem neki verseket írni. Nem zaklatásból, vagy azért, mert akarok tőle valamit, hanem mert ez lett köztünk a kapocs. És én nem vagyok jó a szavakban. De versben le tudom neki írni, hogy mit érzek. És neki jólesik. És ha ő boldog én is az vagyok. Mostanában elkezdtem rajzolni. Sok mindent rajzolok, de ez csak gyakorlás. Őt akarom lerajzolni. Olyannak amilyen ő valójában. Amilyennek én látom. A Míra sok mindenkinek meg akar felelni. A szüleinek a barátainak, a Robinak, egy képnek, hogy milyennek kellene lennie mások szerint. De én le akarom rajzolni, hogy milyen valójában. Hogy lássa ő is, amit én látok. Akkor majd rájön, hogy ő sokkal értékesebb annál, mint amilyennek hiszi magát. Nem azért követem mert perverz vagyok, vagy, hogy leskelődjek, csak a rajzomhoz kell. Hogy megfigyeljem. És nem motyogok, hanem verset írok, rímeket keresek, és néha ki kell mondani, hogy valóban jól hangzik-e. Ha a Robinak lenne bármi érzéke a művészethez akkor értené. Egyszer elolvasta egy versemet, amit a Míráról írtam, utána jött, hogy megver, ha még egyszer, meg, hogy játsszuk le, ha akarok valamit a csajától. Én nem is szóltam vissza mégis mindkettőnket felküldtek az igazgatóhoz... szóval csak haragszik rám, ezért vádol. De én sosem ártanék a Mírának. Ezt a Míra is tudja. Szerintem inkább a Botit kéne kérdezni. Régen ő is folyton a Mírán lógott, engem meg piszkált, pedig rosszabb volt, mint amit én csinálok... Szerelmes a Mírába és ráragadt mint egy kullancs. De mióta Robi a képbe került azóta alig beszélnek, meg nem lógnak együtt sulis után. Lehet, hogy ő csinálta, féltékenységből. Azt hitte van esélye, lehet, hogy már nyeregben is érezte magát, aztán a Míra a Robit választotta. Ő meg így áll bosszút.

6. Monológ

Haver: Kuss legyen nyomi! Nem értesz semmit! Fogalmad sincsen, hogy miről magyarázol, csak belepofázol megint valamibe, amihez semmi közöd. Szokás szerint! Tudod mi van? Hogy a Míra gyűlöl. Gyűlöl téged és gyűlöl a verseidet. Azt mondja pocsék az összes. És tudod mit? Igaza van. A rímeid száználmasak, és az összes költői képedet mástól loptad. Gyűlöl, hogy folyton a nyomába kullogsz, gyűlöl, hogy bámulod, gyűlöl a szagod, gyűlöl a hangod. Undorodik tőled. Azért mutatja magát kedvesnek mert fél tőled. Félt a pszichopata tekintetedtől, motyogásodtól. Retteg, hogy mikor borul el a beteg agyad! Én vagyok szerelmes a Mírába és loholok utána? Te nagyon hülye! Barátok vagyunk. Igen jelenidőben, mert igaz, hogy mostanában nem sokat beszélünk, de akkor is, a Míra a barátom. A

vádjaiddal csak még jobban lejáratosd magad. Aki egy kicsit is számít, tudja, hogy hülyeséget beszélsz. Leginkább a Míra. Pontosan tudja, hogy nem vagyok szerelmes belé, és biztos nem hiszi azt, hogy én posztoltam ki a képet. Nem is értem mit keresek itt! Miért kell nekem magyarázkodni? Mert... A francba, végül is nem titok... Tudják a barátaim, a szüleim, mindenki, aki számít, de nem gondoltam, hogy vadidegeneknek meg a tanárainknak kell elmondanom. Meleg vagyok. Tessék, most már maguk is tudják. Eddig is tudta az egész osztály, csak te nem, te kis nyomi. Mert nem veszel észre semmit, nem figyelsz senkire. Szociopata vagy, aki az érzelmeket csak a könyveiből ismeri. Te vádolsz engem? Mikor neked van, ki tudja milyen perverz Míra oltárod otthon? Nem a Robi miatt romlott meg a kapcsolatunk. Jó persze, friss kapcsolat, nagy szerelem, ilyenkor kevesebb idő jut a barátokra, de ez normális. Nincs semmi bajom a Robival, a Robinak se velem. Haverok vagyunk. A Szandi miatt van az egész. Miatta távolodtunk el. A mindenbe középserű, jelentéktelen kis Szandika. Aki azt hitte végre ér valamit, mert a Míra valamiért elkezdett foglalkozni vele. Együtt voltak a nyáron, valami drámatáborba, ahonnan a legjobb barátnőkként jöttek vissza. Borzalmas tábor lehetett, ha a Szandi volt ott a legjobb lehetőség. Azóta rá van ragadva a Mírára. Féltékeny mindenkire. Elmar mindenkire a Míra mellől. A Robit kivéve. De nekik se hagy egy percnyi magánéletet se. Levakarhatatlanul ott van velük mindenhol, mintha azt hinné, hogy mind a ketten a Robival járnak. Toxikus az a csaj, komolyan. Kisajátítja magának a Mírát. Bárki a közelükbe akar menni az ellenség. Személyes támadásnak veszi. Nyilván ő is érzi, hogy nem ér fel a Mírához. Jelentéktelenség, kisebbségi komplexus és mérgező rosszindulat. Ennyi az egész csaj. Most sütkérezik a Míra népszerűségében. Neki is jut valami. De lehet, hogy ez már neki kevés. Lehet, hogy a Míra neki egy kapaszkodó. Most már elhitte magáról, hogy ő is szép, hogy ő is jófej, hogy ő is népszerű. Már ki akar lépni a Míra árnyékából. Neki pont kapóra jön ez a kép botrány. Eljártssza, hogy ő az együttérző barátnő, de ő csinálta. Ezzel a húzással elérheti, hogy ő legyen a domináns fél. Ő legyen az, aki vigyáz a Mírára. Eddig ő volt a szürke kiséger, akit pátyolgatni kellett, de hopp, most ő pátyolgtatja a Mírát. Egyszerre kötelezi le, és semmisíti meg. A Míra felkarolta, ő kihasználja, majd túllép rajta. Lehet, hogy a Robi kell neki, vagy egyszerűen csak a Míra élete. Mindent el akar venni tőle, mert a Mírának megvan minden, amire ő mindig is vágyott. Lehet, hogy már a drámatáborban kitalálta az egészet!

7. Monológ

Barátnő: Micsoda élénk fantázia! Nagyon belelendültél! Jó volt, tényleg, csak kár, hogy ez ugyanaz a sztori, mint az a régi film a Matt Damonnal. Nagyon igyekszik, hogy bemártson engem. De hazudik össze vissza. Különben is, miért mentené fel az, hogy meleg? Szerintem ettől csak gyanúsabb. A legtöbb meleg nőgyűlölő. Valaki bántotta a legjobb barátnőmet! És aki őt bántja az engem bánt. Nekem ugyanannyira fáj! Persze abban a fantáziavilágban, amiben a Boti él, nekem ebből hasznom származik. Mégis hogyan? Miért leszek én attól több, hogy a barátnőmet megalázzák? Szerinte én csak számításból pátyolgatom? Ez csak az ő érzéketlenségét bizonyítja. Nem pátyolgatom, hanem ott vagyok mellette akkor, amikor arra a legnagyobb szüksége van. Mert ezt teszi egy barát. Pedig elvileg ő a Míra nagy barátja, nem? Hát erről hallottam eleget. Mesélte a Míra, hogy milyen is ez a barátság... A Botinak abból ál, hogy állandóan pletykál és rosszindulatú hazugságokat hord össze mindenkiről. Neki az kell, hogy mindig történjen valami izgalmas, hogy az élet olyan legyen, mint egy netflixes sorozat. Ha meg nem olyan, akkor kitalál valamit. Nagyon is jellemző lenne rá, hogy kiteszi azt a képet. Unalmában, csak hogy történjen valami, ami kielégíti a pletykaigényét.

De a Míra ilyen. Ő a legjobb ember, akit ismerek. Mindenkiről jót feltételez, mindenkiben megbízik, és mindenki kap tőle második esélyt. Elnézi az emberek hibáit. A Botit is szereti, de nem ő a legjobb barátja. Hanem én. Sajnálom a Botit, ha ez fáj neki, de ő sosem tudott olyan barátja lenni a Mírának, amilyen én vagyok! Sokan nem értik ezt a barátságot. 10.-ben még egyáltalán nem voltunk jóban. Rosszban se, csak nem egy körben mozogtunk. Idén meg mindenkit meglepett, hogy elválaszthatatlanok vagyunk. De ez csak nekik túl hirtelen, mert nem voltak ott nyáron Balatonmáriafürdőn a drámatáborban. Úgy kezdődött, hogy közös szobába és közös csoportba kerültünk, aztán együtt kellett csinálnunk egy jelenetet. Az agyunk azonnal összehangolódott, tudtuk mire gondol a másik és kihoztuk egymásból a legjobbat. Ezután együtt akartunk dolgozni minden feladatban. Egy megnyíló drámajáték alatt elkezdtünk beszélgetni, és fantasztikus volt. Soha senki nem értett meg annyira amennyire ő. És ő is így érezte. Éjjel kilógtunk és két üveg borral a parton átbeszélgettük az éjszakát. Megosztottunk egymással mindent. Olyan természetes volt. Azóta sincsenek titkaink egymás előtt, és mindent megoszthatunk egymással. Ennek így kellett történnie, hogy mi egymásra találjunk. Sorsszerű, vagy hogy mondják. Nem állhat közénk semmi. Történjen bármi. Félttem, hogy a Robi majd elrontja a barátságunkat, hogy a Míra kevesebb időt szán majd rám, de szerencsére nem ez történt. Megmondta a Robinak, hogy én vagyok a legjobb barátnője, hogy engem nem fog elhanyagolni. És ha a Robit ez zavarja

akkor bele se kezdjenek. De szerencsére nem zavarta. És a Robi jófej. Nincs itt semmi szerelmi háromszög vagy féltékenység. Csak az ilyen Boti félek látják bele. Mi egyszerűen csak jól érezzük magunkat hárman. Remélem, hogy a Robi is lenyeli a büszkeségét és nem bünteti tovább a Mírárt egy olyan dologért, amiben ő az áldozat. Nem tudom ki akarhatná bántani a Mírárt, mikor ő mindenkiel kedves. Lehet, hogy nem is a Míra személye volt az, ami miatt kirakták a képet, hanem az a tény, hogy van ilyen képe. Nem mintha bárkinek bármi köze lenne hozzá. Valami prűd erkölcsösöz lehetett. Akinek nincsenek barátai. Aki beárult minket az osztálykiránduláson, hogy vodkát vettünk, aki beköpi azt, aki puskázik... Igen Ivett, rólad beszélek! Belőle kinézem, hogy ilyet csinál. Magas lóról prédikál mindenkinek az a stréber kis gyökér, ráadásul valami sátánista szekta tagja, és még büszke is rá! Az ő elcsesztett vallásába lehet, hogy ez jó cselekedet, vagy mit tudom én! Szerintem kérdezzék őt!

8. monológ

Stréber lány: Miért kell engem ebbe belekeverní? Semmi közöm hozzátok. Nem igaz, hogy nincsenek barátaim, rengeteg barátom van. Egy hatalmas összetartó közösség az interneten. Akikkel figyelünk egymásra, törődünk egymással, akikkel bármit meg lehet beszélni. Akik szeretnek és tisztában vannak az értékeimmel. Akik ismernek. Lehet, hogy nem látom őket, lehet, hogy csak írásban kommunikálunk, de akkor is sokkal emberségesebbek és sokkal jobban ismernek, mint ti. Velük ugyanazokat a dolgokat szeretjük, ugyanazokban a dolgokban hiszünk, azonos az értékrendünk. Olyanok, akiket ti lenéztek. Akik az osztályukban perifériára szorulnak, akiket piszkálnak. De egymásra találtunk, és együtt erősebbek vagyunk mit ti. Ezért bármit mondtok rám, rólam leperog. Nekem ez az osztály nem számít semmit. Nem akarok veletek barátkozni. Én csak be akarok jönni, figyelni az órákon, jó jegyeket szerezni, hogy felvegyenek az állatorvosira és kész. Minden nap azt várom, hogy végre vége legyen és mehessek haza olvasni, tanulni, animéket nézni és beszélni az igazi barátaimmal. Miért nem lehet békén hagyni?

Egyébként is nem vagyok sátánista. Wicca vagyok. Ami nem sátánizmus, hanem egy újpogány vallás. De ezt te biztos nem érted. Ez túl összetett a te sekélyes világodnak. Nem a sátánt imádjuk. Csak nem a keresztény istenben hiszünk, hanem egy kétpólusú istenben, aki egyszerre nő és férfi, és ott van a természetben mindenhol. Minden tárgyban, minden élőlényben, minden emberben. Ha tudnál bármit is a vallásomról akkor nem vádolnál azzal, hogy bárkiről megosztanék meztelen képet. Az én vallásomban sokkal komolyabban vesszük a szexualitás szentségét, mint ti, akik nem hisztek semmiben. Kereszténynek mondjátok magatokat, mert a nagyi egyszer elvitt titeket egy misére, rajtam meg gúnyolódtok,

de ti vagytok azok, akik nem hisznek semmiben, akik nem tisztelnek semmit. Soha nem imádkoztok, csak örültök, hogy karácsonykor jön a Jézuska. Elítéltek valami miatt, amiről nem tudtok semmit. Nekem van hitem és komolyan veszem. A Wicca vallásnak van egy alapelve. Tudják mi az? **Ha azzal nem ártasz, azt tégy, amit akarsz.** Én eszerint élem az életemet. Szóval nem teszek és nem is tehetek semmi olyat, ami a Mírának, vagy bárkinek árt, úgyhogy biztosak lehetnek benne, hogy nem én tettem ki azt a képet.

Nincs is a Mírával semmi konfliktusom. Jó, amikor elmondtam az ofőnek, hogy kimentek cigizni az énekóra után, akkor kidobta a könyveimet az ablakon a sárba. De ez engem nem érdekel. Az ilyeneket fel se veszem. Nem is lett a könyveknek semmi baja. Úgyhogy engem hagyjanak csak békén. Nyugodtan kihúzhatnak a gyanúsítottak közül. A legegységertelműbb jelöltet még nem is kérdezték. Mert van itt olyan, aki magasról tesz másokra, aki mindenkit utál. ÉS ráadásul akinek nem is ez lenne az első eset, hogy ilyesmit tesz! Kérdezzék csak a Zsófit! Egyszer már eljátszotta ezt! Rólam is tett ki ilyen képet! Biztos ő tette! Ő egy visszaeső!

9. Monológ

Menő lány: Csináltam rólad egy képet osztálykiránduláson amikor bealudtál. Nem is látszik belőled rajta semmi, csakhogy kilóg a hasad és folyik a nyálad. És nem küldtem el senkinek, csak azoknak, akik abba a szobába aludtak. És senki nem küldte tovább senkinek. Ne haragudj édesem, de még annyira se érdekelsz senkit, hogy tovább küldjék. Ráadásul kilencedikben történt. Én azóta felnőttem, de úgy látom neked nem sikerült, ha még mindig ezen lovagolsz.

Sőt nem csak neked. Gyerekes és pitiáner ez az egész. Meztelen képeket küldözgetünk egymásról? Mi ez? Ovi? Én nem fogok lesülyyedni a szintetekre. Nekem tényleg megvannak a magam barátai. A végzős sportosok. Engem ez az osztály totál hidegen hagy. Idióták mind.

Mirácska ne rinyálj, hanem lépj túl rajta. Buta vagy és felelőtlen. Tényleg a születésnapod a biztonsági kódod? Hát gratulálok. Még ha nem is mondod el mindenkinek, bárki le tudja nézni a faliújságról! Egy elkényeztetett gyerek vagy, aki próbálja játszani a nagylányt. Gondolom a képet is ezért csináltad. Tessék, ez a vége. Most meg hisztizel. Zavar, hogy rólad fantáziálnak? Szerinted a hús bikinis képedre nem fantáziálnak? Ha ennyire zavar szedd le azokat is. Vagy, ha neked tetszik, akkor hagyd kint, és ne érdekeljen más mit gondol. Csinálj legalább egyszer

valamit úgy, hogy nem azon pörögsz, hogy más mit gondol rólad. A nagy szerelmed meg, ha ezután nem áll veled szóba, akkor legalább kiderült mennyit ér. Dobd ki. Árulkodtok egymásra, mint a gyerekek. És hazudoztok össze vissza mindannyian. Sekélyesek vagytok, gagyik vagytok, sztereotípiák vagytok mindannyian, és csak az érdekel titeket, hogy mit gondolnak rólatok a többiek. Ki nem szarja le? Bárki is küldte el azt a képet, gratulálok neki. Már azért megérte, hogy ezt végre elmondhattam!

Kitti. Szakítottak veled. Mindenkiel előfordul. Legyen benned méltóság és ne alázkodj meg. Robi, benned nem tudom mit látnak ezek a kislányok, de olyan vagy mint egy ötéves, aki be akarja tömni az összes fagyit, aztán csodálkozik, hogy fáj a hasa. Csabi, ne nyomulj arra, aki nem kér belőled, mert idegesítő és kicsit ijesztő. Boti, az nem bátorság, ha csak akkor játszod ki a meleg kártyát, amikor hasznod származik belőle. Szandi, a te álszent szűz Mária dumádtól majdnem elhánytam magam. Te meg Ivett, ezt az egész Wicca hülyeséget csak azért találtad ki, hogy legyen benned valami érdekes. Gondolom valamelyik vámpíros könyvedből szedted. De sajnálom, nincs. Kitalálhatsz bármit, te csak az unalmas stréber csaj maradsz a többiek szemében. Akik elvileg nem érdekelnek, de látszik, hogy majd behalsz annyira meg akarsz felelni nekik! És Tanár úr, már bocsánat, de mi ez, hogy oldjuk meg házon belül? Ez egy büntény. A Míra tegyen feljelentést és kész. Különben is, a Míra még tudtommal nincs 18, vagyis nem csak tovább küldeni bűncselekmény a képét, hanem tárolni is. Szóval mehet a bőrbe az összes kis perverz. Mi ez a nyomozódsi, de komolyan? Nem tudtam, hogy Sherlock Holmes meg Coulombo az egész tanári kar. Hagyjuk abba ezt az értelmetlen egymásra mutogatást végre, és hagyj menjek végre a dolgomra.

10. Monológ

Osztályfőnök: Köszönjük Zsófia, azt hiszem elég lesz. Mindenki elmondhatta, amit el akart. Meghallgattunk mindenkit, köszönöm, hogy ilyen... őszinték voltatok. Nagyon tanulságos volt mindannyiunknak. Kedves kollégák, igazgató úr, tankerület vezető asszony, önöknek is köszönöm a türelmüket és a figyelmüket. Azt hiszem mindent hallottunk, amit hallanunk kellett. Ezt követően, gondos mérlegelés után levonhatjuk a megfelelő következtetéseket és megfejthetjük magunk ezt a szörnyű esetet. Mert, bár, mint Zsófia igen... szellemesen rámutatott nem vagyunk sem Sherlock Holmesok sem Coloumbók, de ismerjük a diákjainkat a kamaszok lélektanát, és elég értelmesek vagyunk ahhoz, hogy átlássunk a szitán, ahogy mondani szokták, ugyebár... Szóval. Most szeretném megkérni önöket, kedves

STAGE

kollégák, hogy áldozzanak még az idejükből és a figyelmükből erre az ügyre, és miután a diákok távoztak, osszák meg velem az észrevételeiket. Köszönöm. Kedves diákok! Ti elmehettek! Holnap nulladik óra földrajz. Ott találkozunk. Ne késsetek! Jó éjszakát!

